

"Hem escorot el govern barceloní a l'esquerra"

Iniciativa - Verds
Entesa pel Progrés Municipal

Imma Mayol (Palma, 1958), psicòloga i diputada al Parlament català (des del 1992) d'Iniciativa per Catalunya-Verds, encapçala la llista municipal de Barcelona d'aquesta formació, que des del 1979 ha participat en tots els governs de la ciutat amb el PSC.

Què és el que ha deixat de fer a Barcelona IC-V?
—Sempre hi ha coses sense fer. Ens hauria agradat de poder fer més habitatges de lloguer per a joves. N'hem fet 431 de bioclimàtics, una experiència tan interessant que hi ha hagut dues mil persones que n'han sol·licitats, i m'hauria agradat de

poder-les satisfer totes. També ha quedat sense acabar de cobrir la demanda d'ajut a domicili a la gent gran. Ara cobrim un 30% de les necessitats, i hauríem volgut arribar al 60%. D'una altra banda, em sap greu —això no és que ho haguem deixat de fer, sinó que en discrepo— que hagin acabat traslladant el Casino a Barcelona. També discrepo, i ens hi hem oposat, de la requalificació del terreny de Sarrià, de l'Espanyol —per comptes de fer-ne una zona verda, que és allò que s'havia previst inicialment—, gràcies als vots de CiU, PSC, PI i PP. Vam ser els únics que ens hi vam oposar.

—Com valora el pacte de govern amb el PSC a l'Ajuntament de Barcelona?

—Positivament, bo i reconeixent que, en un pacte, tots els implicats hi deixen plomes. Però en totes les coses que per nosaltres són importants hem escorot el govern cap a l'esquerra. És clar que hi ha hagut coses en què no hem estat d'acord, però en moltes d'importantes hem aconseguit de fer la nostra política.

Per tant, només puc valorar positivament l'acord.

—L'acostament d'IC-V a Pasqual Maragall, aspirant a president del PSC, no li pot fer perdre una part de l'electorat barceloní en favor del PSC?

—Em penso que la situació catalana és una mica diferent de la de Barcelona. A la ciutat de Barcelona la gent no ha volgut mai majoria absoluta. Un govern plural té molts avantatges. Així, no permet aquesta mena d'identificació de les persones amb la ciutat o

el país, com passa quan hi ha majoria absoluta. D'una altra banda, el nostre electorat de Barcelona sap que hem contribuït a reconduir algunes vel·leitats centristes dels socialistes bo i escorant-los més a l'esquerra.

Ara, en l'àmbit català, reconec que la bipolarització pot ser més forta, i que és més difícil de lluitar contra una bipolarització Pujol-Maragall. Però, com que en Maragall és intel·ligent, sap perfectament que en solitari no guanyarà unes eleccions. Per tant, la nostra proposta de trobar la manera d'ajuntar les energies d'esquerra, amb gent de partits, de moviments socials, amb la idea de guanyar en Pujol crec que s'acabarà imposant.

—Així, doncs, acabarà havent-hi acord pre-electoral?

—Sí, crec que s'acabarà imposant. Però haurà de ser respectant la nostra identitat, això ho veig claríssim. Nosaltres no anirem d'independents a les llistes del PSC, ni formarem part d'una candidatura "Ciutadans pel canvi"... O fem una candidatura àmplia, que sigui, per exemple, "Entesa de l'Esquerra", o en fem una de socialistes, independents, Iniciativa-Verds i ERC —tot i que no està per la feina—. Un acord pre-electoral que ajunti les energies de les esquerres és la millor manera, perdó: és l'única manera, de guanyar en Pujol.

—Vostè, que és de les Illes, es presenta a l'Ajuntament de Barcelona. Deu ser més sensible que no pas tants altres polítics a la quasi nul·la relació entre les institucions dels Països Catalans...

—N'he parlat moltes vegades amb en Toni Mir, president de l'Obra Cultural Balear. Es dóna el fet curiós que hi ha molta més relació entre persones i entitats socials i culturals que no entre administracions. Conec molt més les relacions entre les Illes i Catalunya,

"Estic convençuda que els pocs vots que puguem perdre via anguitisme, els recuperarem via joves. Crec que podem mantenir els resultats. I no em sorprendria gens que els milloréssim respecte a les municipals anteriors."

molt quotidianes, de moltíssima gent, d'associacions, d'entitats, des de molts àmbits. En canvi, les administracions no estan a l'altura. Crec que aquestes relacions s'haurien de potenciar, independentment dels colors polítics.

—Per primera volta es presenten a unes eleccions després de l'escissió dels sectors anguitistes. No els esgarraparan prou vots per impedir-los d'entrar a l'Ajuntament de Barcelona?

—Una escissió mai no és bona, però aquesta no té res a veure amb raons polítiques nostres, sinó que es va acordar des de Madrid. I això, la gent d'aquí ho sap. A més, el senyor Anguita, que fa un quant temps tenia un cert prestigi, en aquests moments no compta ni en la realitat política, perquè les barbaritats que diu —entre més coses, de Milosevic— fa que dissipï el suport que pogués tenir aquí.

Estic convençuda que els pocs vots que puguem perdre via anguitisme, els recuperarem via joves. Hi ha cinquanta mil joves que voten per primera vegada a Barcelona, i nosaltres tenim molt vot jove. És una apreciació personal, però crec que podem mantenir els resultats a Barcelona. I no em sorprendria gens que els milloréssim respecte a les eleccions municipals anteriors.

Enric Rimbau

"Un acord pre-electoral que ajuntés les energies de les esquerres és la millor manera, però: és l'única manera, de guanyar en Pujol."

UNA VILA MARINERA EN EL COR DE VALÈNCIA

• MÍNIMA ENTRADA • HIPOTECA fins a 20 anys

PORT SAPLAYA

• VIVENDES de 2 i 3 DORMITORIS amb 2 BANYS i TERRASSA DAVANT LA MAR • ÀTICS AMB SOLÀRIUM PRIVAT • VIVENDES EN PLANTA BAIXA amb GRAN TERRASSA • BAIXOS COMERCIALS • PLACES DE GARATGE

INFORMACIÓ I VENDES: Autopista València-Puçol, km 4,5 (eixida 2). Tels.: 96 356 10 23 i 96 371 36 11. De 10 a 2 h i de 4 a 8 h vesprada (també dissabtes, diumenges i festius).